

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρουμταί ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βέλιπεργκ καὶ "Ἐστίας."

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β' καὶ γ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται.— Ἄνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λούςης δὲν εἶναι δεκτά.—
Πᾶσα ἀγγλία ἀφορῶσα εἰς
τὸς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπων νέας ταίνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὀδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεία Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὀφείλουσιν αἱ Ἑλληνίδες νὰ μετὰσχῶσι τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶ-
νος;— Ὑπάρχουσι γυναικὲς θελκτικαί; (ὑπὸ κ. Μαριάνθης Ἡλιοπού-
λου).— Ἡ Γυνὴ ἐν Ρώμῃ (Α' ἐντυπώσεις ἐκ Ρώμης). Συνέδρια ἀνὰ
τὰ Σκανδιναβικὰ κράτη (ἀνταπόκρισις ἐκ Κοπεγχάγης, ὑπὸ κ. Μαρίας
Βάγερ).— Ἡ χήρα γυνὴ παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς Γ' (ὑπὸ κ.
Ἐλένης Γεωργιάδου).— Πῶς διαδίδεται ἡ φθίσις ἐν Ἑλλάδι.— Πόθεν
προέκυψεν ἡ συνήθεια τοῦ χειροφιλήματος (ὑπὸ κ. Ἀσπασίας Ἀπο-
στολίδου).— Ποικίλα.— Ἐπισκεψίς εἰς Ἑλληνικὸν Λύκειον.— Ἀλ-
ληλογραφία.— Συμβουλή.— Συνταγή.— Εἰδοποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

ΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΩΣΙ

ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ :

Μὴ πτοηθῆτε, κύριοι ὑποψήφιοι! Αἱ Ἑλληνίδες δὲν θὰ
ζητήσωσι νὰ θέσωσι κάλπας, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐγκαταλίπωσι
τὰς οἰκίας των ὅπως ἐξέλιθωσιν εἰς ἄγραν ψήφων. Οἱ τοιοῦτοι
ἀγῶνες δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν φυτικὴν αὐτῶν ἀξιοπρέ-
πειαν, ὡς ἀντικείμενα εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς θεωρίας ὑμῶν
περὶ γυναικός. Πολλοὺς ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν πολιτευομένων ἠκού-
σαμεν ἀποφαινομένους μετ' ἀθθεντικότητος ὅτι ἡ γυνὴ δύνα-
ται νὰ ᾔνοι καλὴ οἰκοδόσποινα καὶ μήτηρ, καλὴ παιδαγωγός,
καλὴ ἐπιστήμων, ἔστω ἢ καὶ καλὴ τεχνίτις, ἀλλὰ πολιτικὴ
ποτέ! Τὸ πνεῦμα αὐτῆς δὲν δύναται, λέγουσι, νὰ φθάσῃ μέ-
χρι τοῦ ὕψους τῶν πολιτικῶν θεωριῶν, ἃς κυρφορεῖ παρ' ἡμῶν
ἰδίᾳ ἡ ἀνδρική μεγαλοφυΐα.

Τὸ ὀριστικὸν καὶ ἀμετάκλητον τοῦτο veto κατὰ τῆς
γυναικείας πολιτικῆς ἀνικανότητος ἐγένετο μέχρι τήμερον παρὰ
πάντων σχεδὸν ἀνεξετάτως ἀποδεκτὸν, ὥστε ἀπετέλει γεω-
μετρικὸν ἄξιωμα, μὴ δεόμενον ἀποδείξεων. Ὡς φυτικὸν δὲ
τοῦτου ἐπακολούθημα ἔχομεν τὴν πεποίητην, ἣν περὶ τῆς ἀδυ-
ναμίας των ἐσχημάτισαν αἱ πλεῖστα τῶν γυναικῶν, αἱ μέ-
νουσαι ἐντελῶς ἀδιάφοροι καὶ ξέναι πρὸς πᾶν ζήτημα ἀναγό-
μενον εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, εἰς τὰ συμφέροντα τῆς
Πατρίδος ἡμῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνατροπὴ, ἣν ἡ πολιτικὴ τῶν

ὑψηλῶν ἀνδρικῶν θεωριῶν ὠρίσε διὰ τὰς Ἑλληνίδας, δὲν ἀν-
ταποκρίνεται ἐπαρκῶς εἰς τὴν μόρφωσιν καλῶν οἰκοδοσποινῶν
ἢ παιδαγωγῶν ἢ ἐπιστημόνων ἢ τεχνιτριῶν, ἡ γυνὴ ἀρίσται
ἔρμαιον τῶν ψευδεπιδείξεων τοῦ βίου τῶν αἰθουῶν καὶ τοῦ
συρμού, ἐὰν ᾔνοι εὐπορος, τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς διαφθορᾶς,
ἐὰν εἶναι πτωχὴ. Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν ἡ γυνὴ
ἐκπίπτει τῆς θέσεώς της, καὶ ἡ κοινωνία ὑφίσταται μεγάλους
ἐκ τοῦτου κλονισμούς.

Σαφὲς καὶ ἀδιαφιλονίκητον εἶναι ὅτι ἡ Πατρίς ἀπαιτεῖ παρ'
ὄλων τῶν τέκνων της τὴν αὐτὴν ἀγάπην καὶ στοργήν, ἐκδη-
λουμένην οὐχὶ διὰ λόγων, ἀλλὰ δι' ἔργων καὶ διὰ πράξεων
ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης αὐτῆς. Πάντες καὶ πᾶσαι
ἄνευ διακρίσεως φύλου ὀφείλομεν νὰ συνεισενέγκωμεν τὸν ὀβολὸν
τῆς ἐργασίας, τῆς δράσεως, τῆς αὐταπαρησέως ἡμῶν εἰς τὴν
μεγάλην καὶ κοινὴν ταύτην μητέρα, ἣτις ἐτίμησεν ἡμᾶς διὰ
τοῦ μεγίστου καὶ ἐνδοξοτάτου τῶν ὀνομάτων.

Ἐὰν δὲ, κατὰ τὴν κοινῶς ἐπικρατήσαν γνῶμην, ἡ γυνὴ
ἀδυνατῇ νὰ καταλάβῃ θέσιν τινα ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἐξασκεῖ
ὄμως μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν δρώντων ἢ μελλόντων νὰ
δράσωσι μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς. Ἐὰν ἀπὸ τῆς παιδικῆς
αὐτῆς ἡλικίας ἐξοικειωθῇ νὰ περιφρονῇ ἢ νὰ μὲνῃ ἀδιάφορος
ἀπέναντι τῆς πορείας τῶν πολιτικῶν τῆς Πατρίδος της πραγ-
μάτων, τὴν ἀδιαφορίαν της αὐτὴν μεταδίδωσιν βλαβηρῶν καὶ
κατ' ὄλιγον καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν σύζυγον της, εἰς δὲ ἐμπνέει
τὴν πρὸς τὰ ἰδίᾳ ἀποκλειστικὰ συμφέροντα ἐπίδοσιν, κατα-
πνίγουσα διὰ τῶν ἐγωϊστικῶν τούτων ἰδεῶν τὴν πρὸς τὴν Πα-
τρίδα ἀγάπην. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰ τέκνα,
ἅτινα παρὰ τῆς μητρὸς λαμβάνουσι τὰ πρῶτα τῆς ζωῆς μα-
θήματα. Ἀναπτύσσονται καὶ ἀνατρέφονται ἐγωϊσταί, τιθέμε-
νοι τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδίων συμφερόντων ὑπεράνω τῆς πο-
λιτικῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους.

Ἀξιοσημειώμενον δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ τῆς πολιτείας ἀπο-

ξενουμένων ούτω ανδρών, τὸ πολιτικὸν πνεῦμα ἐξασθενεῖ παρὰ τῷ λαῷ, ὅπερ ἄγει τὴν χώραν εἰς ταχθεῖαν καὶ ἐντελὴ ἐξασθενῆσιν καὶ κατὰπτωσιν.

Ἐὰν δὲ ριψώμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἡμῶν κύελων, ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰ ἐλαττήρια, ἅτινα ὠθοῦσι τοὺς πλείστους τῶν ανδρῶν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἐὰν ψυχολογήσωμεν ἐπὶ τοῦ ζήλου, ὃν ἕκαστος τῶν πολιτῶν ἀναπτύσσει ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ὑποψηρίου, πειθόμεθα ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν εἶναι πολιτικὴ ἰδιοτελής, πολιτικὴ ἐχούσα ὡς σημεῖοι ἀφετηρίας, ὡς κεντρικὴν δυνάμιν, τὸ μικρὸν ἐγὼ ἐνὸς ἐκείνου καὶ οὐχὶ τὴν μεγάλην προσωπικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Οἱ δ' ἀποκλείοντες τὴν γυναῖκα ἀπὸ τῆς πολιτικῆς τῶν μεγάλων πατριωτικῶν ἰδεῶν, οἱ πάντα λίθον κινουῦντες ὅπως πείσωσιν αὐτὴν περὶ τῆς πνευματικῆς πρὸς τοῦτο ἀδυναμίας τῆς θεωροῦσι καὶ μεταχειρίζονται αὐτὴν ὡς τὸν σπουδαιότατον μοχλὸν τῆς ποταπῆς ταύτης πολιτικῆς τῆς συναλλαγῆς καὶ τῆς ἰδιοτελείας.

Αἱ κουμπάραι, αἱ ἐξαδέλφαι καὶ αἱ συμπεθέραι των, ἰδοὺ οἱ σπουδαιότεροι κομματάρχαι τῶν ὑποψηρίων μας. Κομματάρχαι ἀσυνειδήτοι τῶν πράξεων καὶ ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν των, ἀλλὰ βραδύοντες εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς τύχης τοῦ ἔθνους πλείωτον τῶν ἀνεπτυγμένων ἐκείνων, αἵτινες ἀπαξιούσι νὰ ἀναγνώσωσι κἀν ἐν ἄρθρον πολιτικὸν ὑπὸ φέρον μὴ ἀναμιχθῶσιν ἐν οἷς ἀπηγόρευται αὐταῖς.

Πρὸς ταύτας σήμερον ἀπευθυνόμεναι λέγομεν: Κυρίαί, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς δικαιώματα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, ἐνόσω δυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν ἐκδοῦλεύσιν τινα πρὸς τὴν Πατρίδα ἡμῶν, πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Αἱ μητέρες καὶ μάμαι ἡμῶν συνωμότου μετὰ τῶν συζύγων των, συνεμαρτύρου μετ' αὐτῶν, πιστοποιήσασιν ὅτι ἡ γυνὴ δύναται νὰ ἐξασκήτῃ πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὰ ὑψίστα πολιτικὰ αὐτῆς δικαιώματα. Αἱ Ἑλληνίδες τῆς ἀρχαιότητος, ἰδὲ δ' αἱ πολίτιδες τῆς Σπάρτης, μετεῖχον τοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν ανδρῶν, οὐ μόνον δ' οὐδὲν κακὸν προέκυψεν ἐκ τῆς συμμετοχῆς των ταύτης, ἀλλὰ καὶ αἰετοὶ ὑπεξέκαλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν συζύγων καὶ τέκνων καὶ συμμετεῖχον διὰ τῶν ἡρωϊκῶν πράξεων των πάσης τιμῆς καὶ δόξης, ἢ ἡ Πάρις ἀπένευεν εἰς ἐκείνους. Δὲν ὑπάρχει λαὸς καὶ ἔθνος, ἐν ᾧ οἱ γυναῖκες δὲν ἐξήσκησαν τὴν εὐεργετικὴν ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐπιρροήν των, ἐνόσω αὐταὶ κατενόουν ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους των, ἡ τύχη τῆς πατρίδος των, τὸ πρόσωπον, ὅπερ αὐτὴ διεδραμάτιζεν ἐν τῷ κόσμῳ, αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξηρητᾶτο ἐξ ἔμφρονος καὶ οὐχὶ ἐγωϊστικῆς καὶ ἰδιοτελοῦς πολιτείας. Καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Ἰσραηλιταῖς καὶ τοῖς Ἀραβῖν ἡ πολιτικὴ τῆς γυναίκος πλέον ἢ ἀπᾶξ ἔσωσε τὴν πατρίδα ἀπὸ μεγάλων κινδύνων.

Δὲν ζητοῦμεν, ὅπως αἱ Ἑβραῖαι καὶ Ἀμερικανίδες ὁμόφυλοι μας, δικαιώματα ψήρου, ἀλλ' οὔτε συμμετοχὴν εἰς τοὺς διαπληκτισμούς καὶ τὰς ὕβρεις τῶν ἀντιθέτων μεριδῶν, ἀλλ' οὔτε θέσεις καὶ δημόσια ἀξιώματα. Παροτρύνομεν ἐν τούτοις πᾶσαν γυναῖκα ἀνεπτυγμένην καὶ νοήμονα νὰ πράξῃ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀκριβῶς ὅ,τι οἱ ἄνδρες δὲν πράττουσιν.

Νὰ μὴ παρασύρωνται δηλαδὴ ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ τῶν ἐκ-

λογικῶν συζητήσεων μέθῃ καὶ πρᾶξάλη καὶ ἀσυνειδήτως πῶς νὰ τίθωνται εἰς ἐνέργειαν ὅπως αὐξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων τοῦ ὑποψηρίου, ὑπὲρ οὗ οἱ σύζυγοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν διακίεονται συμπαθῶς διὰ λόγους ἰδιοτελεῖς. Ἡ τοιαύτη γυναικεία πολιτικὴ οὐ μόνον εἶναι ἐπιβλαβὴς καὶ κακὴ, ἀλλὰ καὶ προδοτικὴ διὰ τὰ ὑψίστα τῆ; Πατρίδος συμφέροντα. Εἰς τὴν γυναῖκα τὴν μὴ παλαιούσαν ἐπὶ αὐτοπροσώπως τὸν τρομερὸν ἀγῶνα τῆς αὐτοσυντηρήσεως δὲν ἐπιτρέπεται, δὲν συγχωρεῖται ἡ πολιτικὴ τῆς ὀπισθοβουλίας, ἐνῶ ἐπιβάλλεται αὐτῇ ἡ πολιτικὴ τῆς καρδίας, ἢ τοῖς τῆς εὐσπλαγγνίας καὶ φιλανθρωπίας, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἔλεου.

Ἰδέτε τὰ νοσοκομεῖά μας, τὰ ἐκπαιδευτήριά μας, τὰ φιλανθρωπικά μας καταστήματα πόσον ὑπεροῦσι τῶν λοιπῶν πεπολιτισμένων κρατῶν. Το ἔθνος δαπανᾷ, ὁ λαὸς φορολογεῖται οἱ δημογενεῖς κενούσι τὰ βυλλάντια των καὶ οἱ πτωχοί, οἱ ἐνδεεῖς, οἱ πᾶσχοντες δὲν ἀνακουρίζονται, δὲν βοηθοῦνται. Πολλὰ ἐκκατομύρια δαπανῶνται διὰ τὴν ἐκπαιδυσίν μας, διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ μας. Καὶ αἱ θυγατέρες μας, οἱ υἱοὶ μας μένουσιν ἀγράμματοι, ἀστοιχείωτοι, καὶ μέγα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀγνοεῖ τὴν γλώσσάν του, ἀγνοεῖ τὴν θρησκείαν, ἢν προσβεύει, ἀγνοεῖ μέγρις αὐτῆς τῆς ἐθνικότητός του.

Ἡ πολιτικὴ λοιπὸν τῶν γυναικῶν ἄς πατάξῃ τὸ ἐπὶ δεκάδας ἤδη ἐτῶν ὑριστάμενον καθεστῶς. Ἄς ὑποστηρίξωσιν ὑποψηρίους με πρόγραμμα τροποποιῶν ριζικῶς τὴν ὑρισταμένην κατὰστασιν τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων μας.

Ἄς ὑποστηρίξωσιν ὑποψηρίους ἔχοντας τόσην κρίσιν καὶ τόσην λογικὴν, ὥστε νὰ μὴ ἀποποιῶνται εἰς τὸ ἡμῖς ἀκριβῶς τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τὸ δικαίωμα τῆς συνεργασίας ἐν τῇ διοικήσει καὶ ἐπιβλέψει τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν τούτων καταστημάτων. Ἄς ὑποστηρίξωσιν ὑποψηρίους πονοῦντας τὴν Πατρίδα, ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν τιμὴν καὶ εὐημερίαν αὐτῆς, ἀγαπῶντας τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ δυνάμενους νὰ συγκροτήτωσι τὸ πρὸς μοιραῖον ναυάγιον φερόμενον πολιτικὸν σκάφος.

Ἡμεῖς μετὰ ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ μελέτην καὶ ἐξέτασιν τῶν προγραμμάτων τῶν ὑποψηρίων, ὡς καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ παρελθόντος πολιτικοῦ αὐτῶν σταδίου, θέλομεν ἐκκαθίκοντες πρὸς τὸ φύλον ἡμῶν, ἐκκαθίκοντες πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν ὑποδείξει ἐκείνους, οὓς τὸ ὠραῖον καὶ ἐν πᾶτιν ἰσχυρὸν φύλον ὀρεῖται νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῆς ἀνεγνωρισμένης ἐπιρροῆς του.

ΥΠΑΡΧΟΥΣΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙ ΘΕΛΚΤΙΚΑΙ;

Οἱ μόνον θελκτικαί, ἀλλὰ καὶ ἐξιολάτρευτοι γυναικὲς καθίστανται πάντοτε αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, ὧν ἡ νεότης διηλήθεν ἐν χαρᾷ, ἐορταῖς, ἐν ἀγάπῃ καὶ λατρείᾳ, ἐν ἀφοσιώσει καὶ στοργῇ. Πλησίον αὐτῶν νέοι καὶ γέροντες, πικρία καὶ νεανίδες αἰσθάνονται ἀόριστόν τι καὶ ἀνεξήγητον αἶσθημα, ὅχι ἴσως δι' ὅ,τι εἶναι σήμερον, ἀλλὰ δι' ὅ,τι ὑπῆρξάν ποτε ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος καὶ τῆς ζωῆς των, καθ' ἣν ἀγαπῶσιν καὶ ἀγαπώμεναι ἀπετέλουν τὸ κέντρον τῆς χαρᾶς, τὸ ἀντικείμενον τῶν θερμότητων καὶ διακαστάτων πόθων καὶ ὀνείρων.

Ἡ γυνὴ δὲν εἶναι πλέον γυνὴ, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ὀλόκληρον τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικός. Δυνάμεθα νὰ παρομοιάσωμεν αὐτὴν πρὸς ὠραῖον καὶ πολῦτιμον ἀρχαῖον ἀντικείμενον, ὅπερ ἀναμνησθεῖ ἡμᾶς ἀρχαίαν καὶ ἐνδοξὴν ἐποχὴν. Ἡ γυνὴ δὲν ἔχει ἀνάγκην οὔτε νόμων εἰδικῶν, οὔτε κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, ὅπως ἀποκτήσῃ τὴν χειραφέτησιν της. Αἱ λευκαὶ της τρίχες, αἱ τὸ μέτωπον της διαυλακίωσαι ρυτίδες, εἶναι τόσα πιστοποιητικὰ τῆς ἰκανότητός της πρὸς ἐντελὴ χειραφέτησιν. Πηγαίνει λοιπὸν καὶ ἔρχεται ἐλευθέρως ὅπου θέλει καὶ ὅταν θέλῃ. Ἀναμνησθεῖται εἰς τὴν ἰπολιτικὴν ἐπίσημ δεξιῶς καὶ ἐπιτυχῶς, ὡς καὶ εἰς πᾶν ζήτημα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τοῦ οἴκου τῶν τέκνων ἢ τῶν ἐγγονῶν της.

Ὅμιλεῖ μετὰ τῶν μικρῶν τὴν γλώσσαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὡς μετὰ τῶν ἐφήβων τὴν μαγικὴν καὶ μυστηριώδη γλώσσαν τῆς καρδίας, ἢ τις ἀποτελεῖ αἰώνιον καὶ θελκτικὸν ἀπόρητον τῆς νεότητος ὡς καὶ τοῦ γῆρατος, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἀπολέσῃ ἐκ τοῦ γυναικείου γοήτρου της, τολμᾷ πολλάκις νὰ συζητῇ ἐπὶ ἀντιειμένων τινῶν χαμηλοφώνως καὶ με λέξεις ἡμικκομμέναι, ἀλλ' ἐκρέουσα γνώμην μὴ ἐπιδεχομένην δισταγμούς.

Τὸ δωμάτιον τῆς γυναικὸς καθάριον καὶ ἀρελές, ὡς μόνον στολισμὸν ἔχον τὰς φωτογραφίας τῶν τέκνων καὶ τῶν ἐγγονῶν, συνεχῶς δὲ καὶ τοῦ ἀπειθάνοντος συζύγου, μικρὰ τῶν μικρῶν ἐργόχειρα ἀκατάλληλα διὰ διακόσμησιν αἰθουσῶν, δοκίμια ἰχνογραφικὰ, πλίνθια συντετριμμένα, εἶναι μικρὸν μουσεῖον ἔχον πάντοτε ἀνοικτὰς τὰς θύρας του πρὸς τὸν μικροκόσμον τοῦ οἴκου, ἀπὸ τῆς γαλῆς τοῦ μόλις ψελλίζοντος βρέφους, τοῦ ἐπιπληχθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς ζωνοῦ νηπίου μέγρι τῆς νεαρῆς μνηστῆς, ἢ τις ἐν τῷ ἀσύλῳ τούτῳ ἐξομολογεῖται τὰς λύπας ἢ τὰς ἀμφιβολίας της.

Τακτικὴ, μεθοδικὴ, ἀπκθῆς ἐν πολλοῖς, λεπτολόγος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καθαριότητος, ἀποπέουσα παλαιὸν τι ἄρωμα ἀρομοιωθῆν σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου μετὰ τῆς γερωνικῆς ἀπειροῆς της, φιλόκαλος ἐν τῇ ἀπλῇ ἢ ἡ διασκευῇ τῆς κόμης καὶ τῆς ἀμφίσεως, ἀποτελεῖ τύπον ἰδίου κάλλους, ἰδίας προσωπικότητος, ἰδίας στοργῆς καὶ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης.

Πόσον δὲ ἀξία λατρείας καὶ θυμωσμοῦ εἶναι ἡ γυνὴ τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς χώρας ἡμῶν ἰδία, ἡ κατορθώτατα νὰ γηράσῃ, νὰ διέλθῃ δηλαδὴ διὰ τοῦ τρομερωτάτου σκοπέλου τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ καταστῇ ἰδιότροπος καὶ μεμψίμοιρος καὶ περιβληθῇ τὸ προσωπεῖον τῆς ἀνηλεοῦς αὐστηρότητος, ἢ τις μεταβάλλει αὐτὴν εἰς κακεντρέχη καὶ ἄγρυπνον φύλακα τῆς νεότητος, καὶ ἐνοχλητικὴν ἢ τιμωρὴν ἠθικολόγον τῆς παιδικῆς ἡλικίας!

Ἡ γυνὴ, κατὰ τοὺς πλείστους τοῦλάχιστον τῶν νομοθετῶν καὶ ἠθικολόγων, ἐπλάσθη ἵνα ἀγαπᾷ καὶ ἀγαπᾶται. Ἐισίνονοι, οἵτινες τόμους ὄλου; ἔρχομεν ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἀσθενείας καὶ ἀδυναμίας αὐτῆς, ἀνωμολόγητον συγγρόνω; ὅτι ἡ γυνὴ νέη καὶ ὠραία κυριαρχει τοῦ κόσμου, θριαμβεύει ἐπ' αὐτοῦ, λατρεύεται, εἰσκαούεται, θυμιάζεται ὡς θεότης. Ἐξοικειοῦται λοιπὸν πρὸς τὸν βίον τοῦτον τῶν θυμιαμάτων, τῆς λατρείας καὶ τοῦ θυμωσμοῦ, ὡς ἐξοικειοῦται τὸ πτηνὸν εἰς τὴν πτήσιν καὶ οἱ λοιποὶ τῶν θνητῶν εἰς τὸν ἀέρα, ὃν ἀναπνεύουσιν. Παρ' ἡμῖν μάλιστα, ἐνθα ἡ γυνὴ μέγρι πρὸς τινος εἶτι ἐθεωρεῖτο ὡς

πολυτελεῖ; καὶ ὠραῖον τοῦ οἴκου κόσμημα, ἐνθα ἡ ἀνάπτυσξις αὐτῆς ἐθεωρεῖτο ἀπόδουτα πρὸς αὐτὰς εἶτι τὰς περὶ τιμῆς ἰδέας καὶ ἀρχάς, ἡ νεότης καὶ ἡ καλλονὴ ἀπετέλουν τὰ μόννα μέσσα, δι' ὧν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ βίον ἀνεκτόν, νὰ ἀποκτήσῃ ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τοῦ ἀνδρος.

Σὺν τῇ παρόδῳ ὅμως τοῦ ἀνηλεοῦς χρόνου, τοῦ μακραίνοντος τὰ κάλλη, τοῦ σκληρῶς ἀποφυλλίζοντος τὸ χθές εἶτι θάλλον καὶ εὐωδιάζον ἄνθος, ἡ γυνὴ ἀπόλλυσι καὶ τὴν μικρὰν καὶ ἀσθενῆ αὐτῆς ἐπιρροήν, συνεχῶς ἐγκαταλείπομένη καὶ παρ' αὐτοῦ εἶτι τοῦ συζύγου, ὅτις λησμονεῖ ὅτι ὑπῆρξεν ὠραία.

Ἡ γυνὴ λοιπὸν αὐτῆ, ἡ ἀντιλοῦσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς τόσην ἠθικὴν δυνάμιν, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὸ γῆρας μειδιῶσα καὶ θελκτικὴ, ὅπως καθίσταται πολῦτιμος; σύντροφος εἰς πᾶσιν ἡλικίαν περιβάλλεται διὰ τῆς αἴγλης τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἀποβίβει ἀνεκτίμητος θησαυρὸς διὰ τὴν οἰκογένειαν, ἢ; ἀποτελεῖ τὸ σεβαστότατον καὶ προσφιλέστατον μέλος.

Μαριάνθη Ἡλιοπούλου.

Ἡ ΓΥΝΗ ΕΝ ΡΩΜΗ.

Ἐντυπώσεις ἐκ Ρώμης

Α'

Αἰωνία Πόλις ἐκλήθη ὑπὸ τῶν Παπῶν καὶ τοῦ χριστιανικοῦ Καθολικισμοῦ ἡ ποτὲ τὸν κόσμον κρατήτατα καὶ τὴν οἰκουμένην σύμπασαν εἰς τὸ θριαμβευτικὸν ἄρμα της προσέσασα πόλις τοῦ Ρωμύλου. Ἀκαμαία καὶ κραταῖα ἐν τῇ ἀρχαιότητι, κυρία πάντων τῶν γνωστῶν τότε λαῶν καὶ ἐθνῶν, φέρουσα ἐπὶ τοῦ στέμματος τῶν ἀπειραρίθμων κατακτησέων της τὸν πολυτιμώτατον τοῦ πολιτισμοῦ μαργαρίτην, τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ἡ Ρώμη κατέστη δικαίω; ἡ βραχίλις τῶν πόλεων.

Δὲν ὑπάρχει βεβία; λαὸς; ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων εἶτι χρόνων, παρ' ᾧ ἡ γυνὴ διεδραμάτιζε σπουδαιότατον μέρος ἐν τε τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ δόξῃ του ὡς καὶ ἐν τῇ ἐξαρχειώσει καὶ καταπτώσει του ὅσον ἡ Ρωμαία, ὑπὸ τὰς ποικίλας ἰδιότητας αὐτῆς; τῆ; τὸ ἱερὸν τῆς Ἐστίας; πῦρ ἀσβεστον δικτηρόυτης; Ἐστιάδος, τῆς σεβαστῆς καὶ ὑπερηφάνου δεσποίνης ἡ μεγαλοψύχου αυτοκρατοῦρας μέχρι τῶν διαστήλων ποιητριῶν καὶ καλλιτεχνιδῶν, ρητόρων καὶ φιλοσόφων, ἐπιστημόνων καὶ παιδγωγῶν, τῶν περικοσμίου φήμης ἡρωϊκῶν πατριωτῶν ὡς καὶ τῶν Βυκχιδῶν καὶ Ἐρινύων της, ἀδιάφορον ἐὰν αὐταὶ ἔφερον ὀνόματα Μεσσαλίης; ἡ Ἀγριππίνης, Λικινίας ἡ Μαρκίας.

Αἱ πρῶται ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἀπαχθεῖσαι γυναῖκες τῶν Σαβίνων ἀπετέλεσαν τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως ταύτης; καὶ διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ἔθρεψαν καὶ ἐγαλούρησαν τοὺς ἄνδρας; οἵτινες ἐπέπρωτο νὰ κυριαρχήσωσι τῆς οἰκομένης. Ἐν τῇ Ἐστίᾳ, ἐνθα οἱ ἄνδρες οὔτοι ἐζήτουν ἄσλον καὶ ἀναψυχὴν ἀπὸ τῶν κόπων καὶ τῶν νυκθημερινῶν ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς πατρίδος; ἀγῶνων ἔθνησαν αἱ πρῶται μητέρες καὶ σύζυγοι Ρωμαῖαι τὰ εὐεργετικὰ θεμέλια τῆς θρησκείας καὶ τῆς πίστεως, τὸ κέντρον τοῦτο, ὅπερ συνήνθη ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ πάντι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ἰσχυρῆς ἢ ἀσθενοῦς; πλουσίας ἢ πτωχῆς. Καὶ οὕτως ὁ οἶκος διὰ τῆς Ἐστίας; τῆς; ἐν αὐτῷ δεσποζούσης γυναικείας ταύτης; θεότητος, ἐγένετο τὸ σύμβολον τῆς

ἠθικῆς ὑποστάσεως τῶν Ῥωμαίων. Τὴν Ἑστιάδα τοῦ οἴκου ἠκολούθησεν ἡ Ἑστίας τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ ἀπαρabiάστῳ ἔδρᾳ αὐτῆς Regia, ἔνθα ἀγρυπνος διετήρει ἀκοίμητον τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς πατρίδος, ἐμβλημα τῆς ἀδελφότητος τῶν πολιτῶν ὑπὸ τὴν κοινὴν καὶ μεγάλην μητέρα Ῥώμην. Ὡς δὲ γυνὴ συγκρατεῖ καὶ ἀποτελεῖ τὸν πυρῆνα τῶν ἠθικῶν δεσμῶν τῆς οἰκογενείας, οὕτω παρθένος ἱερὰ ἀφιερῶν τὴν νεότητά καὶ καλλονὴν καὶ παρθενίαν τῆς εἰς τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἔθνους, γινομένη αὐτὴ ὁ φύλαξ τῆς τιμῆς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ μεγαλείου. Οὕτω ὁ θεοσεβτικὸς, ὡς καὶ ὁ πολιτικὸς βίος τῶν Ῥωμαίων λαμβάνει μορφήν καὶ χαρακτῆρα διὰ τῆς γυναικός.

Τὴν γυναῖκα εὐρίσκομεν ἐπὶ κεφαλῆς εἰς πᾶσαν ἐπικίνδυνον καὶ τρομερὰν στιγμήν τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Ῥώμης, δίδουσαν τὸ σύνθημα τῆς τιμῆς καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς μεγαλοψυχίας καὶ καρτερίας. Ἀφ' ἧς δὲ στιγμῆς αὕτη διαφθειρομένη καὶ καταπίπτουσα, συντρίβει ἀσεβῶς τὸν θρόνον τῆς, ἡ Ῥώμη πίπτει, ἐκβαρβαρίζεται, ἀποχαυνούται, κατασυντρίβεται ὑπὸ τὴν μαιφόνον χεῖρα τοῦ υἱοῦ τῆς, Ἀγριππίνης, τῆς τερατώδους καὶ ἀπανθρώπου ταύτης αυτοκρατορίας.

Ἄλλ' ἐκ τῶν κόλπων αὐτῆς τῆς καταπεσοῦσης Ῥώμης ἀναγεννᾶται καὶ πάλιν διὰ τῆς γυναικός νέα μεγάλη καὶ ἔνδοξος Ῥώμη, ἡ τῶν κατακομβῶν καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐφ' ὅσον ἡ ἠθικὴ ἐκλείπει ἀπὸ τῆς πλουσίας καὶ ἐνδόξου αυτοκρατορικῆς πάλλεως, καὶ αἱ γυναῖκες τῆς ἀνωτάτης κοινωνικῆς τάξεως κηλιδοῦσι τὸν θρόνον καὶ διαφθεῖρουσι τὸν λαόν, ἐπὶ τοσοῦτον ἀσήμενον καταγωγῆς κόραι διανοοῦνται εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς τὴν σιωπηλὴν καὶ ἀφανῆ ὁδόν, δι' ἧς ἡ Ῥώμη θέλει ἀνακινήσει ἅπασαν τὴν ἀπολεσθεῖσαν ὑπεροχὴν τῆς. Ἐκεῖ, εἰς τοὺς ζῶντας τούτους τάφους τοῦ σκότους καὶ τῆς ὑγρασίας, εἰς τοὺς πολυδαίδαλους διαδρόμους, ἔνθα ὡς μόνον σημεῖα τοῦ παρελθόντος διατηροῦνται τὰ ὀστᾶ τῶν πρώτων μαρτύρων τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἰς τοὺς ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς ἐσκαμμένους καὶ κεκρυμμένους πρώτους ναοὺς τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς, ἐπανευρίσκουμεν καὶ πάλιν τὴν γυναῖκα διατηροῦσαν τὸ ἱερὸν πῦρ τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸς ὃ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης στρέφονται τὰ ὄνειρα καὶ αἱ ἐλπίδες συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ τὸ πῦρ τοῦτο, οὐ φύλαξ ἐκούσιος τάσσεται καὶ πάλιν ἡ γυνὴ, ἐμπνέει αὐτῇ τὴν δύναμιν νὰ ἀρῆται τὰς γλυκειὰς ἀπολαύσεις τοῦ γάμου καὶ τῆς μητρότητος καὶ πληροῖ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀισθημάτων ἀγνώστων, ἧτοι ἀγάπης πρὸς τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀληθῆ Θεὸν καὶ ἀδελφικῆς ἀφρωσώσεως πρὸς τὸν πλησίον.

Τὸ ἱερὸν τοῦτο πῦρ ζωογονεῖ καὶ θερμαίνει τὴν καρδίαν τῆς γυναικός, ἧτις προτιμᾷ νὰ ὑποστῇ τὰς μεγίστας καὶ ἀπανθρώποτάτας βασάνους, ἧτις, μάρτυς, δέχεται εὐτυχῆς τὸν θάνατον χωρὶς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς βεβήλους τῶν εἰδωλολατρῶν χεῖρας νὰ ἀποσθῆσιν αὐτό. Τὸ πῦρ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρατὸν ὡς τὸ τῶν Ἑστιάδων, ἰλλὰ οὕτε πρόσκαιρον καὶ φαρτὸν ὡς ἐκεῖνο. Διατηρεῖται ἀσβεστον καὶ ἀκαταίτητον ἐπὶ δέκα ἐννέα ἡδὴ αἰῶνας, θερμαίνει καὶ φωτίζει τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, ἣν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπαρβαλλόμενος καὶ ἀπροσκόπως ἠκολούθησεν ἡ γυνὴ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ἈΝΑ ΤΑ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Κοπεγχάγης)

Ἀγαπητὴ Κυρία,

Μέγα συνέδριον τῶν φίλων καὶ διδασκάλων τῶν σκανδιναυικῶν σχολῶν συνεκλήθη ἐν Κοπεγχάγῃ. Ἐν αὐτῷ παρευρέθησαν ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας πεντακόσια πρόσωπα, Δανοί, Σουηδοί, Νορβηγοὶ καὶ Φιλλανδοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Οἱ φίλοι τῆς εἰρήνης καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός μετέσχον τῶν συνεδρίων τούτων.

Τὴν 3ην—4ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἕτερον συνέδριον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν γυναικείων δικαιωμάτων συνεκλήθη ἐν Βορροφλουδ τῆς Κοπεγχάγης. Τὸ ὑπὲρ τῶν γυναικείων δικαιωμάτων τμήμα προηδρεύετο ὑπὸ τῆς κ. Ἀννης Βρούν. Πολλοὶ καὶ διάφοροι συζητήσεις ἐγένοντο, σπουδαιότατη δὲ ἐλήφθη ἀπόφασις, τῇ προτάσει τῆς Ἀμερικανίδος κ. Σααβίττ, περὶ σχηματισμοῦ διεθνούς σωματείου, σκοποῦντος νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἰνδῆς γυναικός ἀπὸ τοὺς βαρβάρους νόμους, ὧν θύμα ἐγένετο ἐπὶ μακροῦς ἡδὴ αἰῶνας. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἐπισφραγίσθησαν διὰ λαμπροῦ συμποσίου, ἐν ᾧ ἡ κ. Σέλωμωρ ὠμίλησεν ἐκ τοῦ προχείρου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διὰ παντὸς τρόπου περιστολῆς τῆς ἐξαχρειώσεως τῶν ἡθῶν, ἅτινα ὁσημέραι χειρόνα λαμβάνουσι τροπὴν.

Μαρία Βάγερ

Ἡ ΧΗΡΑ ΓΥΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΛΑΟΙΣ

Γ'

Ἐὰν αἱ χῆραι τῶν βασιλέων καὶ πριγκίπων τῆς Γαλλίας διήγον τοιοῦτον βίον, αἱ ἰσπανίδες πριγκίπισσαι ἐξητυλιζοῦντο ἔτι ἀπονώτερον. Ἐκλείοντο ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς χηρείας τῶν εἰς τὰς αὐτὰς μονὰς, ἔνθα ἐφυλάττοντο αἱ βασιλικαὶ καὶ πριγκιπικαὶ ἐρωμέναι, αἱ ἐγκαταλειπόμεναι παρὰ τῶν ἐστεμμένων ἐραστῶν τῶν. Ἡ ἐνδυμασία τῶν δὲ ἦν λίαν παραδόξος, συνισταμένη ὑπὸ μελανῆς ἐσθῆτος, ὑπὸ ἐπανωφορίου μέλανος πίπτουτος μέχρι τῶν γονάτων, ἀνευ σχηματισμοῦ οὐδεμιᾶς γραμμῆς τοῦ σώματος, ἰσοῦσός, πλατέος, μονοτόνου, δίκην παιδικῆς ἐμπροσθέλλας. Τὰ περιχειρία, ἀκομψα καὶ μακρά, ἐκάλυπτον τὴν ἄκραν χεῖρα μέχρι τῶν ὀνύχων. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερον τεμάχιον λευκοῦ λεπτοῦ ὑφάσματος, ὅπερ ἐκάλυπτε καὶ τὸν λαιμόν, προεκτεινόμενον μέχρι τῆς ὀσφύος. Τὸ κάλυμμα τοῦτο ἐπιπτε τόσον ἀποτόμως ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὥστε ἠδυνάτει τις νὰ διακρίνῃ τὴν φυσιογνωμίαν τῆς ἀτυχούς. Λέγεται ὅτι ἡ ἀδελφὴ τοῦ Καρόλου Ε' δόνα Ζουάνα ἦτο τόσον κεκαλυμμένη ἐν τῇ χηρείᾳ τῆς, ὥστε ἵνα ἀναγνωρισθῇ παρὰ τῶν ὑπηρετῶν τῆς εἶλεγε πάντοτε: Εἶμαι ἐγὼ ἡ πριγκίπισσα.

Τὸ ἐν τῇ μονῇ δωμάτιον, ἔνθα διήρχοντο τὸν βίον τῶν, ἦτο ἐπεστρωμένον κατὰ τὸ πρῶτον τῆς χηρείας ἔτος διὰ μελανοῦ ὑφάσματος, χωρὶς οὐδὲ ἀκτὶς ἡλίου νὰ εἰσδύσῃ ποτὲ μέχρις αὐτοῦ. Τὸ μόνον κάθισμά τῶν, ἵνα μὴ εἰπωμεν τὸ μόνον ἐπιπλον τοῦ δωματίου τῶν, ἦτο μικρὸν μέλαν στρώμα, ἐφ' οὗ ἐκάθηντο ὀκλαδὸν καὶ ὅπερ τὴν νύκτα μετεβάλλετο εἰς κλίνην. Μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος τὸ δωμάτιόν τῶν ἐπεστρώνοντο διὰ

φαιοῦ χρώματος, δὲν ἐπετρέπετο δὲ αὐταῖς νὰ στολίσωσιν αὐτὸ δι' ἐπιπέλων καὶ εἰκόνων, ἀλλ' οὕτε νὰ μεταχειρισθῶσι καθ' ὅλον τὸν βίον αὐτῶν ἀτοπτρον. Ὑπερχεοῦντο νὰ ζῶσι μακρὰν τοῦ κόσμου καὶ πάσης κοσμικῆς ἀπολαύσεως, ὥστε αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνῆκον ἦδη εἰς τὴν ἄλλην ζώην.

Παρὰ τοῖς λαοῖς δὲ, ἔνθα δὲν ἀπηγορεύετο διὰ νόμου πρὸς τὴν γυναῖκα ἢ σύναψις δευτέρου γάμου, αἱ ἄρχαι καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ συζύγου ἐνεθάρρουν παντὶ σθένει τὴν χήραν εἰς σεβασμὸν τῆς μνήμης τοῦ συζύγου αὐτῆς. Ἐν Αἴνα ἱδρουν θριαμβευτικὰς ἀφίδας εἰς τιμὴν τῶν μὴ νυμφευμένων χηρῶν, ἐπὶ τῶν τάφων δ' αὐτῶν ἐσημαίνετο ὡς τιμητικὴ ἢ ἐπιγραφὴ ἀγνῆ ἐνὸς μόνον ἀνδρός. Ἐν Ῥώμῃ αἱ δευτέρου γάμου συνάπτουσαι χῆραι δὲν ἐδικαιοῦντο νὰ προσφέρωσιν ἄνη καὶ στεφάνους εἰς τὸν ναὸν τῆς Τύχης. Ἐνυμφεύοντο οἰανδήποτε ἡμέραν τοῦ ἔτους, ἐνῶ αἱ παρθένοι ἐνυμφεύοντο μόνον καθ' ὀρισμένας ἡμέρας. Κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἡ χήρα δὲν ἐδικαιοῦτο εἰς τὴν δωρεὰν ἐκείνην, ἣν ἐλάμβανεν ἡ νεάνις παρὰ τοῦ γαμβροῦ τὴν πρώτην τοῦ γάμου τῆς. Παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς ἡ χήρα δὲν λαμβάνει τὸ ἀδαμντοκόλλητον ἄνθος, ὅπερ ὁ ἀνὴρ προσφέρει πρὸς τὴν κόρην, καθ' ἣν στιγμήν τὸ πρῶτον ἀποκαλύπτει τὸ πρόσωπον αὐτῆς.

Ὁ Καθολικισμὸς ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἀνεδείχθη ἐχθιστὸς πρὸς τὴν δευτέρου γάμου συνάπτουσαν γυναῖκα. Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος συνέκρινε τὴν ἀνανυμφευμένην χήραν πρὸς τὸν χοῖρον, ὅστις ἀρέσκειται νὰ κυλῆται εἰς τὸν βόρβορον. Δι' ὃ καὶ ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία συνετήρει δι' ἐπιχορηγήσεων τὰς χήρας, αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ ζήσωσι διὰ τῆς ἐργασίας τῶν. Ὁ Ἰερώνυμος, σύμφωνος πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς του, λέγει μετὰ ξὺ ἄλλων περὶ γυναικὸς χήρας καὶ δὲν ἠθέλει ἐπωφεληθῆ τῆς παρουσιαζομένης εὐκαιρίας, νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἰδίου σώματος δικαιώματά τῆς, ἀντὶ νὰ προσενεχθῇ καὶ πάλιν δούλη τοῦ ἀνδρός;»

Καὶ τὴν θεωρίαν ταύτην ἐπραγματοποίησεν Ἄννα ἡ Βρεταννὴ, ἧτις ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς ἀνῆρτησεν ἀπὸ τῆς ὀσφύος τῆς τὸ μακρὸν ἐκεῖνο κομβοσχοίνιον, ἔθιμον, ὅπερ πᾶσα γυνὴ χήρα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἠσπάσθη, καὶ ὅπερ ἐν αἰνιγματικῇ διαλέκτῳ ἐσήμαινε: Τὸ σῶμά μου ἀπηλλάγη τῶν δεσμῶν του.

Ἐλένη Γεωργιάδου.

ΠΩΣ ΔΙΑΔΙΔΕΤΑΙ Ἡ ΦΘΙΣΙΣ ἘΝ ἙΛΛΑΔΙ

Συνδιαλεγόμεναι κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις διαμονὴν μας μετὰ τινος φίλης κυρίας ἱατροῦ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐπικρατούσων νόσων, καὶ ἐρωτῶσαι αὐτὴν τὸ αἴτιον τῆς διαδόσεως τῶν πνευμονικῶν παθήσεων, ὡς φθίσεως κτλ., τῶν λυμαινομένων ἰδίᾳ τὴν νεότητά, ἐλάβομεν τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν:

«Ὡς μοι λέγετε, κατ' ἔτος σχεδὸν αἱ πλείους ἐν Ἀθήναις οἰκογένειαι τὴν αὐτὴν ὀρισμένην ἐποχὴν μεταβάλλουσι κατοικίαν. Ἀφοῦ τὴν 1ην 7)βρίου ὅλοι μετοικίωσι, βεβαίως δὲν ὑπάρχει καιρὸς ἀερισμοῦ, χρωματισμοῦ καὶ καθαριότητος τῶν κενουμένων οἰκιῶν, ἐν αἷς τὰ μικροβία ἔχουσιν ἐπίσης ἐγκατασταθῆ, γονιμοποιήσῃ καὶ πολλαπλασιασθῇ. Ἐὰν εἰς τινὰς τῶν οἰκιῶν τούτων κατῴκουν ἀνθρώποι σθητικοί, ἀποπνέοντες ἐπὶ ἐν ὅλον ἔτος τὰ μικροβία τῆς φθίσεως βακτηρίδια, ἢ οἰ-

κία ἐκείνη εἶναι μεμολυσμένη καὶ τὰ μικροσκοπικὰ ἀνθρωποκτόνα ἔντομα ἀναμένουσιν ἀπλήστως τὰ νέα θύματά τῶν.

Νέα οἰκογένεια ἀνύποπτος, εὐτυχῆς, ὑγιεστάτη ἐγκαθίσταται. Εὐδύς ὡς αἱ πρώται βροχαί, ἡ πρώτη τῆς θερμικρασίας μετ' ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς φυματιώσεως πράκτορας νὰ κινήσῃ, νὰ γονιμοποιήσῃ, νεάνις ἀνθηρὰ, ἀλλὰ τρυφερά, λεπτὴ καὶ εὐπρόσβλητος παρουσιάζει συμπτώματα φθίσεως. Τὸ κακὸν προϊόντος τοῦ χρόνου ἀναπτύσσεται, μεταδίδεται καὶ εἰς ἄλλα τῆς οἰκογενείας μέλη καὶ ὁ θάνατος εἰσέρχεται ἀνηλεῆς εἰς τὴν τέως εὐτυχῆ καὶ ἡμέριμον οἰκογένειαν. Ἀριθμησατέ ἦδη, μοι εἶπε, πόσαι οἰκογένειαι, μετοικουσαι κατ' ἔτος, ἀποκομίζουσι μεθ' ἑαυτῶν τὸ φοβερὸν μόλυσμα καὶ πόσαι νεαὶ μέτοικοι ἐκ τούτου προσβάλλονται, ἵνα σχηματίσῃτε ἰδέαν τοῦ ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 1ην 7)βρίου γενικοῦ μετοικισμοῦ προκύπτοντος κακοῦ.

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Παρισίων ἐπιστοποίησεν ἡδὴ τὴν διὰ τῶν οἰκιῶν διάδοσιν τῶν φθισικῶν μολυσμάτων, εἰς δὲ ἐκ τῶν διασημοτάτων Ἀκαδημαϊκῶν μας ἐν σχετικῇ ἐλθέσει τοῦ ἀναφέρει τὸ ἐξῆς γεγονός: «Παρὰ τινὶ οἰκίᾳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πὸν κατῴκησε τῷ 1888 οἰκογένεια γνωστῆ μου, συνισταμένη ἐξ ἐπτὰ προσώπων καὶ χαίρουσα ἰρίστην ὑγίειαν. Οἱ υἱοὶ ἦσαν ἀληθεῖς γίγαντες, αἱ νεάνιδες εὐστατεῖς καὶ ροδόχροι ὅσον ὀλίγαί κόραι ἐκ τῶν ἐν Παρισίοις διαιωμένων. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὁ εἰκασαετῆς υἱὸς τῆς οἰκογενείας ταύτης ἀπεβίωσεν ὑπὸ καλπαζούσης φθίσεως. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δ' ἐκείνης ἡ τρομερὰ αὕτη νόσος ἐπήνεγκεν ἀνηλεῖς καταστροφὰς εἰς τὴν ἀτυχῆ ταύτην οἰκογένειαν. Ὀλίγαις ἡμέραις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ νεάνις δεκαοκταετὴς προσεβλήθη ὑπὸ βηχὸς καὶ αἱμοπτυσίας, παρουσίαζε δὲ φαινόμενα παθολογικὰ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πνεύμονας. Ἡ μήτηρ τεσσαρακοντοῦτις βῆχει ἐπίσης, εἶναι φρικωδῶς ἐξασθενημένη, ἰδρώνει τὴν νύκτα καὶ παρουσιάζει φαινόμενα προσβολῆς τοῦ ἐτέρου τῶν πνευμῶν.

Ὁ πατὴρ πεντηκοντοῦτις ἀπεβίωσε τὴν 10ην Μαΐου ὑπὸ ὀξείας πνευμονίας. Τέλος ἐσχάτως προσεβλήθη καὶ ἡ τελευταία ὀκταετὴς κόρη, παρουσιάζουσα συμπτώματα μαρασμοῦ καὶ φθίσεως.

Ὁ ἐν λόγῳ ἱατρὸς ἐκπλαγείς διὰ τὴν τρομερὰν τῆς οἰκογενείας ταύτης καταστροφὴν, ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῶν πρὸ αὐτῆς κατοικησάντων τὴν οἰκίαν ἐκείνην. Ἐμαθε τότε ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1887 κατοικήσασα ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οἰκογένεια εἶχε θυγατέρα φθισικὴν, ἀποθανούσαν ὀλίγας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἡμέρας».

Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο, ὡς καὶ πολυπληθεῖς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος παρατηρήσεις, θέτουσιν ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας τὴν διὰ τῶν οἰκιῶν μετάδοσιν τοῦ μολύσματος· εἶναι λοιπὸν ἀπαραίτητος ἡ ἀντὶ πάσης θυσίας κατάργησις τοῦ ἐθίμου τῆς ἀνά πᾶσαν 1ην Σεπτεμβρίου παγκοσμίου μετοικήσεως, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τῆς τῶν οἰκοδομητῶν ὑποχρέσεως ὅπως ἀνά πᾶν ἔτος ἀσβεστοῦσιν καὶ χρωματίζωσι τὸν ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν ὡς καὶ νὰ βῆρσι θύρας, παράθυρα καὶ λοιπά. Πλὴν τούτου ἡ νεωστὶ ἐγκαθισταμένη οἰκογένεια ὀφείλει κατὰ τὸν πρῶτον τοῦλάχιστον μῆνα νὰ πλῆνῃ καθ' ἑκάστην τὰ πατώματα μετὰ διαλύσιν ἐξαχνισματος ὑδραργύρου καὶ νὰ καπνίζῃ πάντα τὰ δωμάτια διὰ θεῖου. Νὰ ἐκλέγῃσι δὲ τὰ εὐρυχωρότερα,

ευκρότερον και ευηλιώτερον δωμάτια δια τον υπνον και να κοιμῶνται ἀνά εἰς εἰς ἕκαστον τῶν δωματίων τούτων.

ΠΟΘΕΝ ΠΡΟΕΚΥΨΕΝ Η ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΦΙΛΗΜΑΤΟΣ

Τὸ φίλημα, ὃ ερ χρησιμεύει ὡς διερχόμενος τοῦ θερμότητος καὶ διαπυροτάτου τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθήματος, ὡς γλυκύου τοῦ ἔρωτος· καὶ τῆς στοργῆς ἀπόστολος, ἐθεωρήθη ὡς ἔνδειξις σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως ἀπονεμομένης παρὰ τῶν ὑποδεστέρων καὶ ταπεινότερων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.

Ὅτε ἡ γυνὴ ἐθεωρεῖτο ἔτι δούλη τοῦ ἀνδρός, ἡδύνατο νὰ ἐκδηλώσῃ οὐχὶ τὸν πρὸς αὐτὸν ἔρωτά της, — διότι δὲν τῇ ἐπιτρέπετο τοιαύτη τόλμη, — ἀλλὰ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἀσπαζομένης τὴν εὐεργετικὴν ἐκείνης χειρᾶ, ἥτις παρέχεν αὐτῇ τὰ πρὸς διὰθρησκίαν καὶ στολισμὸν ἀναγκαῖα.

Χαρακτηριστικώτατον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γνώρισμα ἢ ἰδιαίτερα αὐτῆ ἐκδηλώσις τῆς γυναικείας στοργῆς πρὸς τὴν πλήρη χρυσῶν χεῖρα τοῦ ἀνδρός. Δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἀνυψῆται μέχρι τοῦ σημείου, τοῦ νὰ ἀποδώσῃ πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀγάπης, ἢ νὰ κερδίῃ τῆς ἡδύνατος νὰ ἀισθανθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ, διότι ὁ ἀνὴρ ἦτο ἄρχων, αὐθεντικὸς καὶ ὄχι σύντροφος τῆς εὐτυχίας ἢ τῆς δυστυχίας, τῆς χαρᾶς ἢ τῆς λύπης τῆς γυναικῆς.

Βασιμῶν καὶ κατ' ὀλίγον οἱ ταπεινοὶ κόλακες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκμεταλλεῦσθαι πλοσίον τινα ἄρχοντα ἐμυμήθησαν τὴν γυναῖκα. Δι' ὃ καὶ ὁ Σολομὼν λέγει: οἱ κόλακες δὲν ἀποκάνουσι ἀσπαζόμενοι τὰς χεῖρας τῶν προστάτων τῶν.

Οἱ Ἄτιχοι λαοὶ ἔτι δεῖξωσι τὸν πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην σεβασμὸν τῶν ἡσπάζοντων τὴν ἰδίαν χεῖρα, ἢν ἔπεινον πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης. Καὶ οἱ ἄρχαοὶ δ' «Ἕλληνας ἐχαίρειζον τοὺς θεοὺς, στέλλοντες φίληματα διὰ τῆς χειρὸς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὀλύμπου. Οἱ Ρωμαῖοι ἡσπάζοντο τὰς χεῖρας τῶν ἀρχαίων τῶν θεῶν. Πρῶτην δὲ φορὰν ἀνεμύνηθη πρὸς ὀλοκλήρου λαοῦ ἡ ἔνδειξις αὐτῆ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Κάτωκα, μετὰ τὴν κατὰθεσιν τῆς ἀρχηγίας τοῦ στρατοῦ, ὅτε σύσσωμος οὗτος ἡσπάζθη τὴν χεῖρα τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καθιερώθη ἐν Ρώμῃ τὸ ἔθιμον τοῦ χειροφιλήματος τῶν αὐτοκρατόρων πρὸς πάντων τῶν ἐρχόντων καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους, ἐνῶ εἰς τοὺς ὑποδεστέρους ἐπιτρέπετο μόνον ὁ ἐνστάσει γονυκλιεῖ ἀσπασμὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς τῆς βένου.

Τὸ ἔθιμον διετηρήθη μέχρι σήμερον, ὑποχρεομένου τοῦ λαοῦ εἰς τὸ χειροφιλημα τοῦ ὑπερτάτου ἄρχοντος. Οἱ γονεῖς ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν παιδικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπολυταρχικῶν κληρονόμων τείνουσι τὴν χεῖρα εἰς ἀσπασμὸν πρὸς τὰ τέκνα τῶν. Τὸ ἔθιμον τοῦτο σὺν τῇ μεταξὺ τῶν γυνέων καὶ τέκνων ἀνεπτυσσόμενη οἰκειότητι, θέλει βεβαιωθῆναι καὶ κατ' ὀλίγον ἐξαλειφθῆ, τοῦ ψυχροῦ χειροφιλήματος ἀνεπιθυμητοῦ ὑπὸ τῶν θερμῶν καὶ φιλοστόργων υἱῶν φιλημάτων. Ἔτινα μετὰ τὴν εὐτυχίαν ἀνταλλάσσουσιν οἱ σύγχρονοι γονεῖς μετὰ τῶν τρυφερῶν ἀγαπημένων τέκνων τῶν.

Ἀσπασία Ἀποστ. Λίδου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀνέγνωσα εἰς μνημείου τῆς κ. Βουσικῶ. Ἡ ἀπόδοσις αὐτῆ γυνῆ, εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς ὀπίσθεν ὀρεῖται ἢ ἴδρωσι καὶ ἐπὶ τόσα ἔτη εὐδαιμονίας λειτουργίᾳ τοῦ ἐν Παρισίῳ κολοσιταίου ἐμπορικοῦ οἴκου (Bon marche) καὶ ἥτις ἀρῆκε πρὸς δικαιοσύνην τῆς μνήμης τῆς εὐεργετικώτατης διαθήκης, ἢν ἀνθρωπίνῃ διάνοιᾳ ἡδυνήθη ποτὲ νὰ συντάξῃ, εἰλικυτε δικαίως τὴν εὐγνωμοσύνην παντός τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, καὶ ἰδίᾳ τῶν πολυειδῶς εὐεργετηθέντων πρὸς αὐτῆς τριῶν χιλιάδων ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος τῆς.

Οὗτοι, ἐνωθέντες μετὰ τινῶν φίλων τῆς, ἴδρωσαν αὐτῇ διὰ κοινὸν ἔργον περιφανεῖ μνημεῖον ἐν αὐτῇ τῇ χωρίῳ τῆς γεννησεῶς τῆς. Τὰ ἐγκαινία τοῦ μνημείου τούτου ἐτελέσθησαν μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος, παρευθεῖσαν καὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, τῇ 21 Αὐγούστου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαινία μεγάλης λιθίνης γεφύρας, φερούσης τὸ ὄνομα τῆς μεγάλουδωρου γυναικῆς, ἥτις ἀριέρωσε διὰ τῆς διαθήκης τῆς 700,000 φράγκων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου. Τὸ μῆκος τῆς ἐν λόγῳ γεφύρας εἶναι 216 μέτρων, ὑποστηρίζεται δὲ ὑπὸ πέντε κολοσιταίων ἀψίδων.

Παροδόσον στρογγύλη καὶ Διάτμησις τῆς ρωστικῆς ἀμαζῶν, ἢ κ. Ἀδξ, ἐτόνιζεν ὅτι θέλει διέλθῃ ἐπιπέπου χωρὶς νὰ σταθμεύσῃ ποῦ τὸ διατήρησι τὸ χωρίζον τὴν Πετρούπολιν ἀπὸ τοῦ Κούρσκ, ἥτοι 1200 χιλιομέτρων. Ἡ κ. Ἀδξ συνοδεύεται ἐν τῇ ἐκδρομῇ τῆς αὐτῆ ὑπὸ πέντε ποδηλατιστῶν.

Μνημείον ἠρωίδος. Εἰς τὸ ἀρχαῖον νεκροταφεῖον τοῦ Παρθένου ἰδρῶν κατ' αὐτὰς περιφανεῖ μνημεῖον εἰς τιμὴν τῆς ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πολέμου πεσοῦσης ἠρώιδος Ἐλεονώρας Προδούκ. Κατὰ τὸ 1813 ἡ γυνὴ αὐτῆ μεταμφιεσθεῖσα εἰς ἄνδρα προσκολληθῆ εἰς τὸ τάγμα τῶν ἐθελοντῶν πατριωτῶν τῆς χώρας τῆς. Τὰς πρὸς τὸν ἀδελφὸν τῆς ἐπιστολάς, αἵτινες δημοσιευθεῖσαι τοιαύτην ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν διὰ τὰς στρατιωτικὰς τῆς γυναικῆς γνώσεις, ὑπέγραψε διὰ τοῦ ψευδωνύμου Ἀγούστας Ἰέντζ.

Πληρωθεῖσα θανασίμως κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βεζιπλερίνου ἀπέθανε μεριδιῶτα χωρὶς οὔτε ἀπέναντι τοῦ θανάτου νὰ συγκινηθῆ καὶ ἀπολέσῃ τὸ θάρρος τῆς.

Γυνὴ ὑπέροχος νομοθέτις. Κατ' αὐτὰς ἐδικάζετο ἐν τῷ πλημμελειοδικεῖῳ τῶν Παρισίων καὶς δεκτετραετῆς ἐπὶ κλοπῇ. Ὁμολόγησε τὴν πρᾶξίν του κύπτων τὴν κεφαλὴν καὶ μετὰ φωνῆς ὑποκόφου. Ἐπειν. Ἦν ὄρφανός, χωρὶς οἰκογένειαν, χωρὶς ἄσυλον, χωρὶς προστασίαν. Κατὰ τοὺς φυσικοὺς καὶ κοινωνικοὺς νόμους, ἀκουσίως ὁ μικρὸς ἐκείνος ὄρη τὸ πρῶτον βῆμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπωλείας.

Ἡ πρᾶξις του ἐν τούτοις ἐχαρακτηρίσθη ὡς πλημμέλημα καὶ μεθ' ὧν τὴν συμπλήρησιν τῶν δικαστῶν ἐπέσεικται ὁ νεκρὸς ὄφειλε νὰ κλεισθῆ ἐπὶ τινι χρόνῳ εἰς σφραγιστήριόν τι. Τὰ σφραγιστήρια δὲ, ὡς γνωστὸν, παραλαμβάνουσι ἀνθρώπους καὶ παραδίδουσι κκούργουσι. Ἐν τούτοις ὁ κώδικς ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ πολυμαθείᾳ τῶν συνταξάντων αὐτῶν ἀπαιτεῖ τὴν διὰ τοῦ σφραγιστήριου ποινήν.

Ἐφημερίδες Κυριῶν ἐν Ρουμανίᾳ. Ἀγγέλλεται ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἔκδοσις («Ἐφημερίδος Κυριῶν») συντασσόμενη εἰς τὴν ρουμανικὴν γλῶσσαν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ κυριῶν. Μεταξὺ τῶν πρωτίστων συντακτῶν αὐτῆς καταλέγονται ἡ κ. Μαϊορέσκου καὶ αἱ δεσποινίδες Κρέμοβιτς, Βακαρέσκου, Πόνι καὶ ἄλλαι. Χαίρειζομεν μετὰ χαρᾶς τὴν νέαν συνάδελφον, καὶ εὐχαριστοῦμεθα διότι κατὰ τοῦτο τοῦλάχιστον ἡμεῖς προετίθημεν τῶν τῶσον προοδευτικῶν Ρουμανίδων.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Πολλὰ καλὰ καὶ θερμὰ ἐκπαινεῖς ἡκούομεν πάντοτε περὶ τοῦ πρὸς ἡμῖν Λυκείου τοῦ κ. Χ. Διοσκορίδου, ὅτι, ὅπως εἶδομεν κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπίσκεψίν μας ὑπερέβη ἄλλοις τὰς προσδοκίας μας. Σπανίως Λύκειον Ἑλληνικὸν ἀνταπεκρίθη πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις, ἃς ἡ ὑγεινὴ ἐπιστήμη θεωρεῖ ἀπαραίτητους πρὸς ὑγιᾶ διάπλασιν καὶ μόρφωσιν τῶν παιδευομένων καὶ ἡ παιδαγωγικὴ πρὸς τελείαν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν. Μέγαρον εὐρύτατον διαστάσεων, κείμενον ἐν τῇ κεντρικώτατῃ τῆς πόλεως ἡμῶν συνοικίᾳ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, περιβαλλόμενον κατὰ τὴν μεσημβρινὴν καὶ ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὑπὸ ἀπεράντου κήπου, εὐέρον καὶ εὐήλιον ἔσον ὀλίγισται οἰκίαι τῶν Ἀθηναίων, αὐστηρὸν καὶ ἐπιβύλλον κατὰ τὴν ἐπίπλωσιν καὶ διακόσμησιν, ἥτις ἀνταποκρίνεται πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς κλιματικῆς καὶ ὑγεινῆς ὑπερχρεωμένους κανόνας, ἀνοίγει πατρικῶς τὰς πόλεις του πρὸς πάντα Ἑλληνόπαιδα διψῶντα παιδείας καὶ οἰκογενειακῆς περιθάλψεως.

Τὸ μῆθμα τῆς ὑγεινῆς, ὅπερ πρῶτος παρ' ἡμῖν εἰσῆγγεν ὁ κ. Διοσκορίδης καὶ ὅπερ τῶσον ἐνεθουσίασε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τοὺς τε μαθητὰς καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν, διδάσκεται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ εἰδικῶ ὑγεινολόγου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μῆθματα τοῦ εὐρυτάτου αὐτοῦ προγράμματος ὑπὸ δεδοκιμασμένης καὶ ἀνεμπειρομένης τῆτος ἰκανότητος κληρηγῶν. Αἱ ξένη γλῶσσαι δὲν περιορίζονται ἐνταῦθα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ ψευδισμὸν λέξεων τινῶν τοῦ μακαρίτου Ὀλλανδόφου, ἀλλὰ ὁμιλοῦνται κατὰ τὰ διαλείμματα, τὸν περιπαικτον, τὴν γυμναστικὴν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψίν ἐλθετῶν καὶ γερμανῶν παιδαγωγῶν. Ἐν ὀλίγῃς λέξεσι τὸ Λύκειον τοῦ κ. Χ. Διοσκορίδου ἐγκαινίζει νέαν παιδαγωγικὴν περίοδον διὰ τὴν πόλιν μας, εἶναι δὲ ἄξιός ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ πάσης ὑποστηρίξεως διὰ τοῦ ἀρτύτους κόπους, οὗς κατέβηκεν ὑπὲρ τῆς ὑγιᾶς μορφώσεως τῶν εἰς τὰς φροντίδας αὐτοῦ ἐμπιστευμένων Ἑλληνοπαίδων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κων Χ. Μ. Ν. Σίμου. Ἐγχετε ἔγγραψῃ ἐν Κηλοβασίῳ Σάμου καὶ ἐκαὶ ἀπεστέλλοντο τακτικῶς διὰ τεύχη τῆς Ἱστορίας τῆς Γυναικῆς. Μήπως ἔκτοτε ἡλλάξαι διεύθυνσιν χωρὶς νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃτε; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ζητεῖται τὰ τεύχη σας ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου Κηλοβασίου. — Κων Ἐλ. Γ. Σάστου. Συμμορφούμεθα δὴ γρηγορῶς. — Κων Δ. Μ. Χίον. Ἡ ἀταξία αὐτῆ προήλ-

θεν ἐκ τῆς ἀπουσίας μου. Καθυστερήσαντα ἀπεστάλησαν ὡς καὶ Ἀ' τεύχος Ἱστορίας Γυναικῶς. — Κων Δ. Μ. Ἀθῆνας. Νομίζομεν ὅτι ἡ συμβουλή αὐτῆ εἶχεν ἄλλοτε δημοσιευθῆ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ μας. Ἐπαναλαμβάνομεν ἐν τούτοις χάριν ὑμῶν ὅτι αἱ παλαιαὶ κηλίδες τοῦ καφῆ καθαρίζονται, ἐὰν διαλύσῃτε τὸ κίτρινον τοῦ φύου μὲ χλιαρὸν ὕδωρ, προσθέσῃτε καὶ ὀλίγον οἰνόπνευμα καὶ δι' αὐτοῦ πλύνῃτε τὸ κηλιζόμενον ὑφασμα. — Κων Θ. Δ. Χάλας. Νομίζομεν ὅτι ἡ φίλη σας εἶχε δίκαιον. Δὲν σὰς ἐπιτρέπετο ἡ Table d' hôte νὰ ἀναγινώσκῃτε κατὰ τὰ διαλείμματα τοῦ γεύματος ἐφημερίδα. Ὅσον ἔνοιον καὶ ἀγνωστοὶ καὶ ἂν ἦσαν οἱ περὶ ὑμᾶς, δὲν ἦσαν βεβαίως ἄξιοι τῆς περιφρονησεῶς σας. Διότι, ἀναγινώσκουσα τὴν ἐφημερίδα σας ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, βεβαίως ἀπεικονίζετε ἑλπίδας ἐπιμελεμένης ἀνατροφῆς. — Κων Στ. Κ. Μπ. Πύργου. Ἐλήφθησαν. Συμμορφώθημεν δὴ γρηγορῶς. — Κων Ε. Μ. Κόρινθου. Ἀπλούστατον. Χωρὶς ἀτάξια ὑπὸ ἕλληνας διεύθυνσιν ἢ κτενίστατε τὰς τρεῖς πρὸς τὰ ἔνω, χωρὶς νὰ τὰς χωρίσῃτε οὐδαμῶς. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἢ πλάτωνος τῆς γραμμῆς ἐξαφανίζεται. — Κων Ἀγ. Μ. Νάουπλου. Ἐρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον ταύτην θέσιν, διότι πολλὰ καθυστεροῦσιν εἰς τὴν ἀσημαντοῦν ὑποχρέωσιν τῶν Ἑθνομυθῶν μας ἐξαφανίζεται. — Κων Αἰ. Γ. Κ. Ἄρου. Ἐλήφθησαν. Καὶ τοὶ ἄρχα, σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Κων Μ. Κ. Ἀλαξάνδρου. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχη τις ἰδικούς του πάσχοντας ὅπως συμπεριζῆται τὴν δυστυχίαν τῶν ξένων; Πρὸς τί λοιπὸν τὸ τοῦ Εὐαγγελίου, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἄδελφοί; — Κων Α. Α. Σ. Ὀχι. Κατηργήθησαν ἐντελῶς. Ἄνεϊ νὰ πωληθῆ ὡς ἄχρηστον πρὸς τὸν κύριον, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῆ παρ' ὑμῖν. — Κων Γ. Β. Ἀλαξάνδρου. Ἀνεμεικτοῦ ἀνυπομονῶς καὶ ἄνευ περικτήτου ἀνδρόλης γρηγορῶς. — Κων Κ. Π. Κ. Ἄρου. Νομίζομεν ὅτι ἐγγράφα ἐξακολουθοῦσι μέχρι 15ης Ὀκτωβρίου. Προγράμματα καὶ κενονισμοὺς ἀποστέλλομεν εὐχαρίστως. — Κων Θ. Μ. Πάτρως. Ἀποροῦμεν μετὰ τὰς ἐρωτήσεις σας. Μήπως δὲν εἴχομεν δημοσιεύσει ἐγκλίως ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ φύλλου διεκόπητο ἐπὶ 3--4 ἑβδομάδας ἕνεκα τῆς ἀσθενείας καὶ ἀναχωρήσεώς μου; — Κων Κ. Π. Τεργέστη. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ ἐπιδοκιμασίαν. — Ἀδξ Α. Π. Πέρας. Μὴ λησμονεῖτε τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ὑπόσχεσιν περὶ συνεργασίας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοινὴν φίλην ἡμῶν Ἀδξ Π. Κ. Γ., δὲν τὴν πιέζομεν, ἕνεκα τῶν προστοιμασιῶν τῆς διὰ τὸ προσεχὲς εὐνοίων μέλλον τῆς.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῆς ἐρυθρότητος τῆς ρινός. Ἡ ἐρυθρότης ἀποτελεῖ μι-

6 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 6

ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚῃ

Ἡ εὐτυχία αὐτῆ διήρκεσε μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐν ἔτος μετὰ τὸν γάμον τοῦ ἀναδόχου τοῦ Ἰάκωβος ἀνεχώρησεν αἰφνιδίως, λαθῶν ἄδειαν ἵνα περιηγηθῆ τὸν κόσμον. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χωρισμοῦ τούτου ὁ στρατιῶς ἤρξθη ἀισθανόμενος τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, ἥτις μετ' ὀλίγον ἔφερον αὐτὴν εἰς τὸν τάφον. Βασιμῶν καὶ κατ' ὀλίγον τὸ τῶσον ζωηρὸν καὶ δικαιῶς πνευμά του ἐκαλύφθη ὑπὸ νεφρῶν καὶ ἐγένετο κατηφῆς καὶ μετ' ἀγχαλικῶς, ὡς ὁ οὐρανός, ὅφ' ὄν ἀπὸ τινῶν ἤδη ἔτων ἔζη.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Ἰάκωβος ἔλαθεν ἐν Ἀδεν ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγῶ, ἐν ἣ τῷ ἐγνωρίζετο ἡ κατάστασις αὐτῆ τῆς ὑγείας του: «Μὴ βραδύνῃς ἐπὶ πλέον τὴν ἐπιστροφὴν σου, τέκνον μου, ἐὰν θέλῃς νὰ με εἶδῃς ζῶντα. Ὁ ἥλιος δὲν ἀνατέλλει πλέον τῶσον φωτεινός δι' ἐμέ. Φέρε μαζί σου ὀλίγον, σύ, ὅστις ἀπῆλαυσε τὴν χράν τοῦ λαμπροῦ ἡλίου τῆς μεσημβρίας. . . »

Δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ Ἰάκωβος εὐρίσκειτο παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀναδόχου του. Τὸ ἰσχυρὸν πρόσωπον τοῦ ἀσθενοῦς ἐφωτίσθη ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ νέου καὶ ἐπὶ τινεῖς ἡμέρας ἡ ὑγεία ἐφάνη ἐπανεληθῆσθαι ἐν θριαμβῷ καὶ οἱ ἰατροὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἡ ἰσχυρὰ τοῦ πάσχοντος κρᾶσις ἤθελεν ἐξέλθει νικητρία τῆς πάλης ταύτης.

Πλὴν φεῦ! Δέκα ἡμέρας βραδύτερον καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ὄρολογίον ἐσήμανε τὴν μεσημβρίαν, καὶ ὁ ἥλιος κεκρυμμένος μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς ὑπὸ τριπλοῦν νέφος, ἀνεφάνετο ζωηρός καὶ φωτεινός, ὁ ἀσθενὴς ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος τοῦ παραθύρου καὶ διετίχε νὰ ἀνοίξωσιν αὐτό. Παρατηρῶν δ' ἐπὶ μακρὸν διὰ τῶν ἡμε-

ρῶν καὶ ἐπίπονον ἀνωμαλίαν ἐπὶ τῆς κλινοῦς τοῦ ὠραιότερου ἡμῖσεως τῆς ἀνθρωπότητος.

Κατὰ τὸν εἰσθημον δερματολόγον Οὐνα, αἰτία τῆς ἐρυθρότητος τῆς ρινός εἶναι διάθεσις ἐξανθηματικὴ μετὰ διαστολῆς τῶν ἀγγείων. Διατάττει διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ρινὸς κλύσματα δι' ἰχθυολλίου (ichtyol), οἷα τὸ ἐξωτερικὸν δὲ πλύσιμον συνεχῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ ρευστοῦ ἢ αλοιφῆν κατασκευαζομένην ὡς ἐξῆς: Ἀλειμμα ἐκ ζύγκου (pommade de zinc) 20 γρ. ὀρυζόκονιν 5 γραμ. καὶ θεῖον 2 γρ. Ὁ φαρμακοποιὸς διὰ τῆς ἄνω συνταγῆς κατασκευάζει τὴν αλοιφὴν ταύτην, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἐνεργοῦσα ἀποτελεσματικῶς κατὰ τῆς ἐρυθρότητος τῆς ρινός.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Γλυκίσμα τῆς ἐποχῆς. Κοπανίζετε καλῶς δύο ὀκάδες ψίχκα καρῶν, ζύετε ἐν τεμαχίον σοκολάτας. Κτυπάτε 15 κίτρινα ὠμῶν μὲ 300 ὄρ. ζάχαριν. Ζύετε τὸν ἐξωτερικὸν φλοῖν 6 λεμονίων. Κοπανίζετε 4 γαλέττες μὲ ὀλίγην κανέλλαν καὶ ὀλίγα γαρύφαλα. Ὅλα αὐτὰ ἀνακατόνετε ἁμοῦ καλῶς καὶ μετὰ ταῦτα κτυπάτε καὶ τὰ λευκά, τὰ ἀνιμιγνύετε πάλιν καὶ τὰ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον.

ΒΙΟΙ ΕΛΛΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Παρακλοῦνται αἱ κ.κ. ἀνεγνωστρίαι ἡμῶν, αἱ δυνάμεναι νὰ παράσχωσιν ἡμῖν πληροφορίας περὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν, αἵτινες διέπρεψαν κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας εἴτε ὡς διδάσκαλοι, εἴτε ὡς μητέρες ἠρωίδες ἢ συγγραφεῖς, νὰ ἀποστελλοῦσιν ἡμῖν σχετικὰς σημειώσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου αὐτῶν βίου, εἰ δυνατόν ἐξ αἰ τὰς εἰκόνας αὐτῶν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» καὶ τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησομένῳ μετέπειτα λευκώματι. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ζητεῖται ἡ εἰκὼν τῆς ἀοιδίμου Ἑλένης Πιτταδῆχ, τῆς πρώτης διευθυντρίας τοῦ Ἀρσακείου Παρθενναγωγείου.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ αἱ μεταβάλλουσαι κατοικίαν κκ. συνδρομητρίαι ἡμῶν, ὅπως μᾶς εἰδοποιήσωσιν ἐγκλίως ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀταξία περὶ τὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ἑλληνικῆς πεπειραμένη κάτοχος καὶ τῆς γαλλικῆς ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἐθεσμένον ἤδη ὄφθαλμῶν του τὸν κυανῶν θόλον, ὁ στρατηγὸς ἔθηκε τὴν μίαν τῶν χειρῶν εἰς τὴν τῆς συζύγου του καὶ τὴν ἑτέραν εἰς τὴν τοῦ θεοῦ υἱοῦ του καὶ ἐφάνετο ἀναπνεῶν τὸν ἀέρα μετ' ἰδιαίτερης ἀπολαύσεως.

— Ὁ ἄνεμος αὐτὸς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλίαν, παιδιὰ μου, εἶπε χαμηλοφώνως. Ἀ! πόσον εἶναι καλός.

Μετὰ ταῦτα αἱ χεῖρές του ἐσφιγάν νευρωδῶς τὴν τῆς Ρηγίνης καὶ τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἔλαφρον ῥῆος ἐφάνη διαδραμῶν τὸ σῶμά του. Οἱ ὄφθαλμοὶ του ἐκλείσθησαν καὶ ὁ στρατηγὸς ἦτο νεκρός.

V

Ἄμμοι μετ' οἰκασίμων συναλοῦντο πρὸ τῶν κηλικῶν μεγαλοπρεποῦς μεγάρου κειμένου παρὰ τὰς ἔχθρας τοῦ Σηκουάνα. Χρυσόφορος τις ὑπῆρθε ἐδοξῆε τοὺς κεκλημένους νὰ κατέρχωνται τῶν ἀμαζῶν των, ὠδήγει δ' αὐτοὺς διὰ μέσου τοῦ πλῆθους πρὸς τὴν κυρίαν εἰσοδὸν τοῦ ἀρχαίου ἱστορικοῦ μεγάρου Σενζίμ.

Τὸ ἰσόγειον διαμέρισμα, ἀποτελούμενον ὑπὸ τριῶν ἀπεράντων αἰθουσῶν, περιβαλλομένων πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ κήπου, ἦν ἤδη πλήρες ἐκλεκτῶν κεκλημένων, μετὰ τῶν ὁποίων τὸ ὄρατον φύλον διέπρεπεν ἐπὶ κάλλει καὶ πλοσίαις στολισμοῖς. Εἰς τὸ ἔναντι τοῦ κήπου μέρος θερμότητιον μυθῶν διαστάσεων, περικλειόμεν τὰ ὠραιότερα καὶ σπανιότερα τοῦ κόσμου φυτὰ, ἐφιλοθέει κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην καὶ πλήρη ἀθιγγανικὴν ὀρχήστραν, ἥτις ἐπλήρου τὸν μουροδὸλον τῆς ἐπαύσεως ἀέρα διὰ τῶν γραφικῶν καὶ φανουριστικῶν μελωδιῶν τῆς.

— Παράδοξον ἰδεῶν, ἔλεγε χαμηλοφώνως μαρκησία τις πρὸς τὸν παρ' αὐτῆ κατῆμενον δοῦκα, εἶχον οἱ Γέβρ νὰ προσκαλέσωσι τῶσον κόσμον διὰ τὴν ἀπλ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνίς διδάσκουσα ἄριστα τὴν γαλλικὴν, ἀγγλικὴν καὶ κλειδοκύμβαλον, καὶ ἀνήκουσα εἰς καλὴν οἰκογενεῖαν, ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.
Ἐτέρα διδασκάλισσα διδάσκουσα μόνον τὴν ἑλληνικὴν ζητεῖ ἐπίσης παραδόσεις.

ΓΕΡΜΑΝΙΣ καλὴ κλειδοκυμβαλίστρια ζητεῖ μαθήματα μουσικῆς εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Ἡ διεύθυνσις παρ' ἡμῖν.

ΡΑΠΤΡΙΑ ἀσπυρορούχων ζητεῖ ἐργασίαν.

Παχυσμίως ἀνεγνωρισμένον ρευστόν, ἐξαλείφον τὰς ρυτίδας, τὰς οὐλὰς, τὴν ἴχνη τῆς εὐφλογίας, τὰς ἐφηλίδας, τὰς χρονοῦς προσωπίδας. Ἀποδίδει εἰς τὸ πρόσωπον τὴν γοητείαν τῆς νεότητος. Πολύτιμος ἀνακάλυψις διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ ὠραίου φύλου.
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Τουρκίαν, Ἑλλάδα, Βουλγαρίαν καὶ Ρουμανίαν ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα. **Magazin Général Anglais Rue Yuksek Caldirim Vojvoda.**

Constantinople

Τιμὴ φιάλης 1 λίρα Τουρκίας.

Ὁ κ. **ΤΑΚΗΣ ΜΠΕΤΣΟΣ**, οὐδὲ τῆς μακαριτίδος ποιητρίδος Μπέτσου, τελειοποιηθεὶς ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν φωνητικὴν μουσικὴν καὶ εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον, ἀνυπακούσας παραδόσεις παρ' οἰκογενεῖαις καὶ ἐκπαιδευτηρίοις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΝΕΑΝΙΣ Ἑλληνίς διδασκάλισσα ζητεῖ θέσιν ἐν οἰκογενείᾳ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἢ Ἐξωτερικῷ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΛΛΗΝΙΣ. Πολὺ καλῆς οἰκογενεῖας ἀνατραφεῖσα ἐν μιᾷ τῶν καλλιτέρων σχολῶν τοῦ Βερολίνου, ἔχουσα ἀρίστως συστάσεις προὔπηρεσις, παρ' ἡμῶν δὲ θερμῶς συνιστωμένη ζητεῖ θέσιν οἰκοδιδασκάλου, εἰ δυνατόν, ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

τοῦ γάμου μεγάλην καὶ πάνδημον δημοσιότητα. Φαίνεται ὅτι ἡ νέα μνηστὴ μαρκησία δὲ Βαλωρὶς ἐπέμεινε ὅπως ἡ ἐορτὴ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου τελεσθῆ παρ' αὐτῆ καὶ ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ροβέρτος εἶναι τρελλὸς διὰ τὴν ὠραίαν χήραν, δὲν ἐπέτρεψεν ἵνα τολμήσῃ τις νὰ ἀντιστῆ εἰς τὴν θέλησίν της. Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ νόμφη. Εἰς τίνος λοιπὸν τὸν βραχίονα στηρίζεται:
— Εἰς τὸν τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ Πομπιγνύ.

Ὁ διάλογος οὗτος διεκόπη ὑπὸ τῆς παρουσίας τῆς Ρηγίνας, ἧς ἡ καλλονὴ εἶχε καταμαγεῦσαι πάντας.

— Πολύ, πολὺ ὠραία διὰ σύζυγος, εἶπεν ἡ μαρκησία μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν της μελλονόμενου. Κατάλληλος ἐρωμένη ναι, ἀλλὰ ἐπικίνδυνος σύζυγος.

Κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ὠραῖος καὶ ξανθὸς νέος μὲ ὕψος ἀρρενωπὸν καὶ ἀποφασιστικόν, μὲ μεγάλους, γλυκεῖς καὶ ζωηροὺς ὀφθαλμοὺς ἐπλητίσας πρὸς τὴν Ρηγίνα, ἧτις βραδείως ἀπεμακρύνετο τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, εἰς οὗ τὸν βραχίονα πρὸ ὀλίγου ἐστηρίχθητο.
Ἦτο ὁ Ροβέρτος δὲ Γέβο.

— Λοιπὸν, φίλη μου, εἶπεν αὐτῆ μετὰ γλυκύτητος, τὰ πάντα ἐγένοντο κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου. Εἶσαι εὐτυχῆς;
— Ναι, εἶπεν ἐκείνη μὲ φωνὴν μελωδικήν. Πολὺ εὐτυχῆς, καὶ σὺ;
— Ἀφοῦ εἶσαι σὺ, εἶμαι καὶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Ροβέρτος, καίτοι ὁμολογῶ ὅτι κἄτι λείπει ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν μου.

— Τί; ἠρώτησεν ἐκείνη περιέργως.
— Ὁ φίλος μου Ἰάκωβος.

— Ἄ! ὁ κ. δὲ Γραμπράι, εἶπεν ἡ Ρηγίνα, ἧς οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ ἐξέπεμψαν ἀστραπιαίαν φλόγα. Ἀλλὰ εἰ εὐρεῖς, φίλε μου, ὅτι δὲν εἴχομεν καιρὸν νὰ τὸν εἰδοποιήσωμεν. Ἀλλως τε καὶ ἐὰν ἐκλείψῃ, ἀρα θὰ ἤρχετο; Μὴ λησμονεῖς ὅτι εἶμαι ἡ χήρα τοῦ εὐεργέτου σου, καὶ ἴσως ἡ ἰδέα ὅτι νυμφεύομαι μετ' ἄλλου θὰ διήγειρε τὴν κατ' ἐμοῦ ἀγανάκτησίν του.

— Ὁ Ἰάκωβος εἶναι ὁ εἰλικρινέστερος φίλος μου, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ δυσχερετῆθῃ διὰ τὸν ἑωυτά σου, ὅστις μὲ καθιστᾷ τὸν εὐτυχέ-

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΥΠΟ

ΚΑΛΛΙΡΡΩΝΣ ΠΑΡΡΕΝ

Ἡ ἱστορία τῆς γυναικὸς ἐξετάζει τὰ κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς ὑπὸ ἱστορικὴν, οἰκογενειακὴν, κοινωνικὴν, ἠθικὴν, πνευματικὴν, φιλολογικὴν, οικονομικὴν, νομικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἑποψίν καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας καὶ τοὺς λαοὺς.

Περιέχει τὴν θαυμασίαν ἐκπολιτιστικὴν πορείαν αὐτῆς κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους καὶ τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἱστορίαν τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενεῖας ἀνὰ πάντας τοὺς αἰῶνας καὶ τοὺς λαοὺς.

Ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν γυναικᾶ ἐν Κίτῃ, Ἰνδίαῖς, Περσίᾳ, Ἀσσυρίᾳ, Αἰγύπτῳ, Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ, μεθ' ὧν τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ ποιητικῶν καὶ Ἀνατολικῶν ἠθῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων.

Διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ἀειροῦ ὀλόκληρον ἐξάτευχον τόμον, ἐν ᾧ ἀποκαλυπτοῦνται πράγματα ἄγνωστα καὶ θαυμάσια ἐπὶ παντὸς σημείου τῆς δράσεως καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἀκολουθεῖ τὴν γυναῖκα ἐν Ῥώμῃ, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς τοῦ Βορρᾶ, κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους. Περιλαμβάνει τὰς βιογραφίας καὶ τὰς εἰκόνας ὧν ἐξώχων τοῦ κόσμου γυναικῶν.

Ἐκδόσεις τὰ κατὰ τὴν γυναικᾶ

ἐν Κίτῃ, Ἰνδίαῖς, Περσίᾳ, Ἀσσυρίᾳ, Αἰγύπτῳ, Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ, μεθ' ὧν τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ ποιητικῶν καὶ Ἀνατολικῶν ἠθῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων.

Διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ἀειροῦ ὀλόκληρον ἐξάτευχον τόμον, ἐν ᾧ ἀποκαλυπτοῦνται πράγματα ἄγνωστα καὶ θαυμάσια ἐπὶ παντὸς σημείου τῆς δράσεως καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἀκολουθεῖ τὴν γυναῖκα ἐν Ῥώμῃ, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς τοῦ Βορρᾶ, κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους. Περιλαμβάνει τὰς βιογραφίας καὶ τὰς εἰκόνας ὧν ἐξώχων τοῦ κόσμου γυναικῶν.

Ἐκδόσεις τὰ κατὰ τὴν γυναικᾶ

ἐν Κίτῃ, Ἰνδίαῖς, Περσίᾳ, Ἀσσυρίᾳ, Αἰγύπτῳ, Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ, μεθ' ὧν τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ ποιητικῶν καὶ Ἀνατολικῶν ἠθῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων.

Διὰ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ἀειροῦ ὀλόκληρον ἐξάτευχον τόμον, ἐν ᾧ ἀποκαλυπτοῦνται πράγματα ἄγνωστα καὶ θαυμάσια ἐπὶ παντὸς σημείου τῆς δράσεως καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἀκολουθεῖ τὴν γυναῖκα ἐν Ῥώμῃ, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς τοῦ Βορρᾶ, κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους. Περιλαμβάνει τὰς βιογραφίας καὶ τὰς εἰκόνας ὧν ἐξώχων τοῦ κόσμου γυναικῶν.

Ἐκδόσεις τὰ κατὰ τὴν γυναικᾶ ἐν Κίτῃ, Ἰνδίαῖς, Περσίᾳ, Ἀσσυρίᾳ, Αἰγύπτῳ, Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ, μεθ' ὧν τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ ποιητικῶν καὶ Ἀνατολικῶν ἠθῶν, ἐθίμων καὶ παραδόσεων.

στερον τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ, προσέθηκεν, ἰδοὺ κύριός τις, ὅστις μὲ παρεκάλεσε νὰ σοὶ τὸν παρουσιάσω.

Καὶ λαθὼν ἀπὸ τοῦ βραχίονος τὸν παρ' αὐτῷ ἤδη ξένον εἶπε στρεφόμενος πρὸς τὴν Ρηγίνα.

— Μαρκησία! Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν κόμητα Μαρίνην, ἕνα καλὸν μου φίλον, τοῦ ὅποιου τὴν γνωριμίαν ἔκαμα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔθρος ἐν Ἰταλίᾳ.

Μετὰ τὴν παρουσίαν ταύτην ὁ Ροβέρτος ἀπεμακρύνθη ἀφ' αὐτῆς τὴν μελλονόμενον του μετὰ τοῦ εὐγενοῦς Ἰταλοῦ ὄντος ἀτενίζων αὐτὴν ἀσκήρατα καὶ ἐπρόφερε χαμηλοφώνως τὴν λέξιν «Σουκὴ».

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο ἡ Ρηγίνα συνεκράτησε κίνησιν ἐκπλήξεως καὶ φόβου. Στρέψασα ἐν τούτοις βαθύτερον βλέμμά πρὸς τὸν πρὸ αὐτῆς ξένον, εἶπε μετὰ περὶ φρονήσεως:

— Ἄ! εἰσθε σεῖς;
— Καὶ πῶς, δὲν ἐκπλήττεσθε βλέπουσά με ἐδῶ;
— Διὰ τί; ἀπήντησεν ἐκείνη μὲ εἰρωνικὸν ὕφος. Μήπως ἐκπλήττομαι δι' ἐμαυτὴν; Ἄλλως τε σᾶς εἶδον χθὲς εἰς τὸ δάσος ἐπὶ θαυμασίου ἵππου καὶ συνεπέρανχ ὅτι καὶ σεῖς ἐκάμετε ἀξιόλογα τὴν τόχην σας ὡς καὶ ἐγώ. Ἦδη εἶπατέ μοι τί θέλετε, τί ζητεῖτε παρ' ἐμοῦ;

— Τὸ γνωρίζετε.
— Ἦ ἀπάντησίς μου εἶναι πάντοτε ἡ αὐτῆ, ἀπήντησεν ἡ Ρηγίνα.

— Ὄστε, ἀφοῦ εἰς Ἀμερικὴν μὲ περὶ φρονήσατε, σήμερον, μοὶ κάμνετε τὴν τιμὴν νὰ μὲ καταφρονῆτε. Προσέξατε.

— Ἀλλ' ἔχετε ἐπίσης ἀνάγκην τῆς ἰδικῆς μου σιωπῆς, ὅσον καὶ ἐγώ ἔχω τῆς ἰδικῆς σας. Δὲν σᾶς φοβοῦμαι λοιπὸν, εἶπεν ἡ μαρκησία, ἀπομακρυνομένη τοῦ Ἰταλοῦ καὶ δεχομένη τὸν βραχίονα τοῦ συμβολαιογράφου της, ὅστις τῇ ἀνήγγειλεν ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα καὶ ὅτι ἀνεμένετο εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον διὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου.

(Ἀκολουθεῖ)